

perfulus, perfundensque suavissimam notitiam suae fragrantiam omnes mundi plagas. Accedit Antonii Nebriffensis in Quinquagena c. 18. existimatio; qui putat electrum esse aurichalcum, & aurichalcum nihil aliud quam masculum thus miri odoris. Neque obstat, imò potius mysterio consonat, quod illa Dei hominis imago dicatur esse ignita: nam in imaginaria hac visione concipi debet thuris materia igni immerfa gratum afflans odorem, quin in suffitu solvatur. Quod pulchrè veniunt illa Salomonis verba Sap. 7. 25. ubi de Incarnata Sapiencia, Vapor est virtutis Dei. Græcè *atmis*, vel *atmos*; id est, *suffitus*, vel *fumus est virtutis Dei*: suffitus planè rerum odoriferarum, ut thuris, myrrhae, & aliorum aromatum. Et in Christum melius cadit illud de Simone Oniæ filio Sacerdote magno Ecclesi. 50. *Sicut ignis resurgens, & thus ardens in igne*. Græcè; *ut ignis, & thus super ignitionem*. Accedit etiam noster Prado nobilissimus illius visionis elucidator, qui existimat, vectum in eo curruante thronum focum ignis, quasi altare thymiamatis. Ex his ergo dilucidè constat, Christum ibi præmonstratum, qualis post Incarnationem apparuit, totum Divinitate & uberrimam gratiam, quasi fragrantissimo unguento, perfusus; totum odoriferum, qui totum compleat universum gratissimam Nominis, & famæ suae fragrantiam, quasi thus, & quodvis aliud thymiamata igni immerfura. Quod præstitit præstatque abundè mediâ Apostolorum, virorumque Apostolicorum prædicatione. De qua Paulus 2. ad Cor. 2. 14. *Odores notitia sua manifestat per nos Deus in omni loco, quia Christi bonus odor sumus Deo*.

1963 Hinc illud Virgini datum à S. Gregor. Nicom. Epif. elogium orat. de oblatio. Virg. *Thuribulum aureum, in quo Verbum, quod carnem assumpsit, bono odore implevit orbem terræ: per quod liberatur aer à molestia inquinamentorum; per quod bonus odor spiritus spiravit in homines*. Consonat S. Bonav. in Carmine Virg. illam appellans altare thymiamatis auream, de quo Exodi 30.

2. Cor. 2. 14. Virgo Mater Thuribulum aureum. Altare thymiamatis.

SECTIO XLVIII.

A Christo crucifixo jucundissima Dominica famæ fragrantia quoquo versus diffusa.

1964 **U**niversa illa aromata, à Siracide Jesu in exemplum adducta, ad designandam celeberrimam corporati Dei famam toto orbe diffusam, amara sunt, & eò amariora quò fragrantiora. Ut enim Theophrast. lib. 6. de causis plantar. *Odorata amara sunt: cum verò illa duo contraria inter se sint, dulces atque amarum; alterum veluti initium grati saporis, alterum grati odoris esse videatur, & quodammodo magis primordium dixerim grati odoris*. Etenim bonus Christi odor tunc præsertim longius latiusque spatium cepit, cum in Cruce amaritudinibus fuit repletus: afflant enim tormenta illa, dolores, probra, angustiae, vulnera, morsque ipsa gratissimam fragrantiam, cujus suavitate Notiones omnes mirificè recreata ad Christianæ Ecclesiæ gremium avolarunt.

1965 Effudit olim Maria Magdalena super caput, & pedes Jesu, unguentum Nardinum, pisticum, pretiosum, fracto interim vase alabastris, in quo asservabatur. Effusum un-

guentum replevit illicò magnitudine fragrantiae suae totam domum: & domus repleta est ex odore unguenti. Joan. 12. 3. Quorsum hæc? Certè unctio illa Dominicæ mortis præfagium extitit & signum, ut ipse mundi Magister explicuit Matth. 26. 13. Effusum unguentum ex fracto alabastris præsignabat copiosissimam illam, odoratissimamque divini Nominis & famæ effusionem, qua orbis universus perfusus est, post Christi passionem tantopere contriti ac divexati. Nissenum audi Hom. 3. in Cantica. *Mihi videtur propheticè quodam spiritu per unguentum significasse Mulier mortis mysterium, quomodo iis, quæ ab ipsa dicuntur, fert Dominus testimonium, dicens: Præoccupavit ad me sepeliendum. Domum autem bono odore repletam pro toto Mundo, & universo orbe terrarum ammonet esse intelligendum, dicens: Ubicumque prædicatum fuerit hoc Evangelium in toto mundo, odor unguenti simul distribuetur cum prædicatione Evangelii.*

1966 Lux abundè conciliatur & huic interpretationi, & instituto nostro, ex sponsæ verbis Cant. 1. 2. ubi suum sanguinis sponsum è cruce pendentem sic alloquitur: *Oleum effusum nomen tuum*. Vertunt LXX. Græci Patres, & ex Latinis nonnulli; *oleum exinanitum nomen tuum*. Est enim vox *exinanitum* à verbo *exinavit*, quo Paulus usus est ad Philip. 2. 7. ubi hanc explicat olei exinanitionem de Christo passo. *Exinavit semetipsum (Græcè evacuavit, Tertullianus exhausit) formam servi accipiens. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Fuit hoc oleum, seu unguentum suavissimum, tot sæculis in sinu Parisi inclusum, per Incarnationem effusum in uterum virginis; sed ibi rursus inclusum in alabastris humani corporis, unde aliquem sparsit odorem, sed exiguum & intra limites Synagogæ. Postquam verò ad Crucis stipitem contritum est vasculum, effusum dicitur, & exinanitum unguentum, quod odore divinæ famæ terras omnes perfudit. Sic nomen Christi (id est ejus notitiæ) effusum dicitur. Unde præjecta sponsæ verba ita Chaldaeus extulit: *Et nomen tuum sanctum auditum est in universa terra, quod est electum magis quam oleum unctiois, quo unguuntur capita Sacerdotum*. Sed longè luculentius Theodoretus ad c. 1. Cant. v. 2. *Non unguentum simpliciter, sed effusum, dixit Sponsa. Quemadmodum enim unguentum in vase inclusum, inclusam continet & ipsam odoris fragrantiam; sic autem effundatur, ipsum quoque aërem replet: sic Dominus Christus, ante passionem paucis notus erat; at postquam Crucem, mortemque sustinuit, ac veluti corporis vas aperuit, continuo odoris suavitate mundus universus completus est. Similia habet Philo Carpathius, & S. Bernard. Ser. 21. & 22. in Cantica.**

1967 Prævidit Isaias c. 52. 14. Christum Isai. 52. 14. Dominum è Cruce patibulo suspensum, omnium ludibrio, & sibilis expositum, & obscura illa protulit verba: *Sicut obstupuerunt super te multi, sic inglorius erit inter viros aspectus ejus, & forma ejus inter filios hominum. Iste asperget gentes multas*. Pro cujus vaticinii enucleatione, observo cum Forerio; Primò, verbum Hebræum *szamam*, quod respondet *szupuerunt*, etfi aliquando in sacris litteris accipitur in bonam partem, nempe pro admirari rem excellentem, frequentius tamen in malam

malam partem capi. Unde legenda putat Isaiæ verba; *sicut sibilaverunt super te multi*. Deinde, idem Auctor, & Hebræi, quod Vulgatus vertit *inglorius*, alii *corruptus* aspectus, & est H. *maschit*; ipsi legunt *mischat*, id est, unctio à verbo *mesach*, id est, ungo. Denique observat particulam sic posse hic reddi, quanto magis, tanto magis. Ut Exo. 1. juxta Hebræum: *sicut affligebantur, sic multiplicabantur*, id est, ut noster Vulgatus transtulit: *Quanto magis affligebantur, tanto magis multiplicabantur*. His positis, sic commodè efferas Isaiæ prædictionem: *Quanto magis sibilaverunt super te multi, vel eò major erit unctio, seu unguentum aspectus ejus præ viris*. Quasi dicat (ait Forerius,) Quemadmodum multi super Christum obstupuerunt, seu sibilaverunt, videntes Crucis ignominiam, sic unctio aspectus ejus erit præ aliis; ut sit quod Pl. 44. legitur: *Unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis*. Vel clarius ad institutum nostrum explicabis: Quam magis Rex Messias ob Crucis ignominiam, ob despiciabilem vultus formam, sputis & alapis impiorum, fusique sanguinis asperione factatam, omnium ludibrio & sibilis fuit expositus; à multis afflatus, derelictus, & odio habitus; tanto magis hujusmodi forma innumeris aliis ita pulchra apparebit, decora, amœna, odoratissima, ut in patibulo suspensus omnem omnium creaturarum pulchritudinem superare videatur. Quid mirum? Quandoquidem Crucis affixus copiosissimam divinitatis, & gratiarum omnium unctioe se imbutum demonstravit; dum unguentum illud ibidem effusum miram, exinamque ex se spirat fragrantiam, quæ totum orbem perfundit. Ideo subtexit Vates: *Iste asperget gentes multas*. Hebræicè *nazab* doctis Hebræorum fluxum affert, & copiam: & ad copiosam unguenti illius effusionem, & odoris copiam referri poterit, quo allecæ Nationes ad Christum fluxere. Unde alii legunt: *Iste fluere faciet ad se gentes multas*. Quod sponsa dicebat: *Trabe me: post te curtemus in odorem unguentorum tuorum*. Cant. 1. 3. Et sponsus ipse apud Joan. 12. 32. *Et ego si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad me ipsum*: copiosa illa quidem è Cruce effusione unguenti & odoris notitiæ suæ.

1968 Subit hic Altare illud thymiamatis, sic appellatum, qua in eo quotidie varia mixti odoris cremabantur aromata, quæ Deo adolebantur. Crucem Domini hoc altari præfiguratum, multi ex Patribus censent. In ea quippe incarnatum Verbum se ipsum obtulit Patri, quasi odoratissimum thymiamata, igni charitatis immerfura. Et quò majora ibi dedit ignitæ dilectionis argumenta, eò major exiit fragrantiae suavitas, & odor notitiæ divinæ latius se extendit. Hinc Paulus ad Ephes. 5. 2. de Christo crucifixo cum inquit ad sacrificium thymiamatis, aiebat: *Tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suavitatis*. Græcè, *in odorem redolentis*. S. Hier. præfat. in Zach. *bona fragrantia*. Ut verò hoc bonæ fragrantiae sacrificium quoquò versus suum diffunderet odorem, voluit Christum extra portam pati, ut idem observat Apostolus ad Hebræ. 13. 12. Rationem exhibet S. Leo Ser. 8. de Passione: *Christus, ait, non in templo, nec intra septa civitatis, sed foris, & extra castra crucifixus est;*

ut crux Christi non templi esset ara, sed mundi. 1969 Huc advoco ostensum illud Isaiæ spectrum c. 6. Vidit altare thymiamatis ignis prunis plenum. Vidit Dominum super solium magnificum, multis stipatum pennatis Seraphinis, canentibus atque ingeminantibus, *Sanctus, sanctus, sanctus*. Vix hæc voces resonarunt; cum ecce tibi commota sunt superliminaria cardinum. Vel, ut LXX. vertunt: *elevatum est superliminare*; ut nempe ostium fieret majus Deo magno per id exituro. Quasi fastidiret jam templi & Jerosolymæ angustias, & laxiores aedes, totum scilicet orbem, ad habitandum quaereret. Unde Vates subdit: *Plena est omnis terra gloria ejus*. Gloria autem, ut desiniunt Theologi cum S. Thoma, notitia est clara cum laude. Quorsum hæc? Certè ut portendatur Judæorum reprobatio, & clara Christi notitia, & fama, extra Synagogæ terminos, per universas mundi nationes spatianda. Expende, quæso, qua id ratione factum. Ascendit Christus Crucis patibulum, quam Isaias vocat *solium excelsum & elevatum*, juxta multorum Patrum mentem. In ea Jesum Vates prævidit suffixum, contemptissimum, vulneribus lividum, quomodo describit c. 53. adeò clarè & planè, ut non Prophetam, sed Evangelistam agat. Hanc Crucis ignominiam ab Isaiâ inspectam appellat Joannes c. 12. 41. Christi gloriam: *Hæc dixit Isaias, quando vidit gloriam ejus*. Imò implet Joannes, dum Christum in Cruce morientem à se visum testatur, aiebat, (sic interpretante Chryf.) *Vidimus gloriam ejus, id est, mortem ejus*. Quæ quidem gloriosa Christo extitit, cum per illam ejus nomen & fama ubique gentium innotuerit clara cum laude. Ut autem designetur, hanc Christi oblationem fuisse bonæ fragrantiae, totum orbem summâ jucunditate perfundentis, præ oculis ipse crucifixus Jesus habere dicitur altare thymiamatis ignitis carbonibus plenum. Quasi ipse è Cruce pendens ad instar fuerit odoratissimi thymiamatis igni amoris immerfi, & suavissimo divinæ notitiæ odore omnes mundi plagas suffumigantis. Quò spectat Germanus Const. orat. 2. de Adorat. Crucis, ubi per altare illud Isaiæ ostensum designari putat Christi Crucem: *Te credimus esse altare illud Agni divini in carbonibus conversum. Quid enim est carbo nisi lignum undique accensum, & ignitum? Ignis enim impassibilis divinitatis Agni in Cruce immolati, altare illud in carbonem sine exustione vertit.*

1970 Hinc est, quod Seraphinis illis sex alas habentibus, atque in formam crucis volantibus (ut idem Germanus observat) bellissimè adumbrentur Apostoli, virique Apostolici, qui cum Paulo 1. Cor. 2. 2. dicere possunt: *Non judicavi me scire aliquid, nisi Jesum Christum, & hunc crucifixum*. Et 1. ad Cor. 1. 23. *Nos autem prædicamus Christum crucifixum*. Et ad Galat. 2. 19. *Christo confixus sum Cruci*. Si enim Evangelici Prædicatores tum vitæ sanctimoniam, tum prædicatione ipsam Christum referant crucifixum, peropportuni erunt, ut crucifixus Jesus odorem notitiæ suæ manifestet per illos in omni loco. 2. Cor. 2. 14. *Vasa electionis erunt, ut portent nomen Domini coram Gentibus: nomen quidem quasi unguentum in Cruce effusum, & iterum in ipsis inclusum, ut sapius effundatur, ejusque fragrantia ubique spargatur*. Rectè proinde S. Ambr. de S. Ambr. Elia & jejuni c. 10. & in c. 7. in Lucam. *Si quis prædicet Jesum Christum crucifixum, in omnem Eccle-*

Germanus. Chaldaei. Theod. Exo. 30. Crucis Christi altare thymiamatis, à quo odor notitiæ divina. Ephes. 5. 2. S. Leo.

Isaiæ 6. Visum ab Isaiâ altare thymiamatis. Joan. 12. 41.

Germanus.

1. Cor. 1. 23. S. Ambr.

Ecclesiam, qua Christi corpus est, fidei sua transfundit unguentum, olere incipit tota domus Domini passionem, olere incipit mortem Crucis; spirat odor, redolet unguentum in corpore, ut unusquisque dicere possit: Mihi ab sit gloriari, nisi in Cruce Domini nostri Jesu.

Cant. 5. 13.

LXX.

1971 Expende hic Sponsae verba Cant. 5. 13. Maxilla illius sicut areola aromatum confita à pigmentariis. Labia illius lilia distillantia myrrham primam. LXX. legunt apud S. Nyss. Ho. 14. in Cant. Maxilla ipsius tanquam aromatis phiala, qua proferunt unguenta. Pro myrrham primam, vertunt myrrham plenam, seu uberem. Munsterus legit: Labia ejus rose, stillantia myrrham fluentem, cujus odor (ut ipse explicat) circumquaque transit, & diffunditur. Vetus translatio Hispanica: Que go tea asta el suelo myrra, que pasa. De myrrha est sermo maximè fragrante, cujus odor in omnem partem celeriter & vehementer diffundatur. Certè tum per genas, tum per labia sponfi Jesu, designari divini verbi prædicatores, multi sentiunt cum S. Nysseno. Sic ego distinguerem: ut genæ (quæ pars est exterioris hominis princeps, & interioris index) ad bonæ vitæ exemplum spectet; labia verò ad Evangelicam doctrinam. Ab utroque debet suavissima Christi crucifixi fragrantia dimanare, ita ubertim, ut omnes perfundat. Homo exterior ad instar phialæ sit, seu poculi patuli, absque ulla fraudulenta concavitate patefcentis, ut explicat Nyss. qui profert ut unguenta suavolentia, unguentum illud nimirum effundat, quod semel in Cruce fuit effusum, & quo interior ipse homo sit imbutus. Sic vias electionis erit portans nomen Domini tanquam unguentum effusum. Labia, id est, prædicationis doctrina, purpurea lilia, seu sanguineæ rosæ sint, tincta sanguine Dominicæ passionis. Ex illis etiam myrrha perfillet, perfuat prima, plena, uberrima; amarissima nempe Christi passio, cujus odor, id est, notitia & fama circumquaque transeat, & diffundatur.

Per genas & labia Ecclesia designati ministri Evangelici suavolentia.

SECTIO XLIX.

A septem Ecclesie Sacramentis, Eucharistico præsertim, odorem Christus suavissimum spirat.

Septem aromatum species.

1972 Septem dumtaxat sunt aromata à Siracide in exemplum adducta, ut commendat gratissimam fragrantiam, quam ex se Incarnata Sapientia undequaque spirat, & quoquo versus diffundit; nempe balsamum, myrrha, storax, galbanum, unguis, thuris, cinnamomum. Nam gutta ad myrrham spectat, ut multi existimant: & per balsamum non mixtum, cujus ultimo loco meminit, explicat solum, ac determinat cujus qualitas sit primum illud balsamum. Certè tam accuratus aromatum numerus septenarius, non otiosè, nec sine mysterio assignari putandus est. Nempe, ut ego reor, cum intuitu hoc factum ad septem Ecclesie Sacramenta, in quibus Christus Dominus odoratissimum se prodit instar cinnamomi, balsami, myrrhæ, storacis, galbani, unguis, & thuris.

1973 Hoc dixissem suaderi posse ex Pf. 44. qui, uti observavi, celebre est de Christo & Ecclesia vaticinium. Post factam de Christi navitate, conversatione, & passione mentionem, subtextit Psalmista v. 9. Myrrha, & gutta,

Pf. 44. 9.

& casta à vestimentis tuis, à domibus eburneis. Vocat domos eburneas loculos, thecas, ar-factoria, cas, repositoria: vasa quidem unguentaria, unguentarias pyxides, ut multi apud Lorinum nostrum explicant: vox enim Hebræa Beth, id significat. Unde Bathe, id est, olfactoriola ex translatione Vulgata Isai. 3. 20. & ex aliorum versione domus anime: per quas noster Sanch. intelligit vasa, in quibus fæminæ domi servabant unguenta. Cornelius putat esse myrrhæ thecas sive pyxides perforatas, & ocellatas, quæ odores suos, & suaves halitus per foramina sua expirant. Igitur à vestimentis Christi (id est ab humana ipsius carne, ut universi ferè docent Interpretes) suavissima emanare fragrantia dicitur, qualem myrrha, gutta, & casta, aliæque pretiosa aromata emittere solent. Sed non aliunde hanc spirat fragrantiam Christus Dominus, nisi à domibus eburneis, à thecis, ab arcis, à repositoriis, ab olfactoriis, à septem videlicet Ecclesie Sacramentis, quasi à vasculis unguentariis, in quibus odoratissimum meritum Christi unguentum in Cruce semel effusum aservatur; ut sæpe sæpius effundatur in salutem animarum, ejusque jucundissimo odore tota perfundatur Ecclesia.

1974 Cant. 1. penserant Ecclesia, Christi Sponsa, unguenti suavolentiam in Cruce effusi; enixè postulerat trahi in odorem unguentorum, ut Crucifixi delitii, ac divitiis frueretur. Quid tandem consecuta? Ipsa restatur v. 3. Introduxit me Rex in cellaria sua: exultabimus, & letabimur in te memores uberum tuorum super vinum. Ubi cellaria sunt repositoria odoramentorum, adyta, seu penetralia, in quibus vasa pretiosa cum unguentis ex aromatis aservantur: qualia sunt illa, de quibus Isai. 39. 2. Ostendit eis cellam aromatatum, & odoramentorum, & unguenti optimi. Et Bern. ser. 23. in Cant. Introduxit me Rex in cellaria sua. Ecce inde odor, ecce quod currit. Ergo ad cellaria curritur, & curritur in odorem, qui ex ipsis procedit. Verum de cellariis his quid sentiendum putamus? Cogitemus ea interim loca quædam redolentia penes sponsum, plena odoramentis, referta delitiis. Certè aptissimè per cellaria hæc odoramentis, aromatibus, & unguentis plena, quæ Sponfi Jesu suavolentiam spirant, septem capias Ecclesie Sacramenta, in quibus unguentorum & copia insignis, & eximia profusio Regis liberalissimi, qui sanguinem unam cum vita in Cruce effudit, & in Sacramentis suam suæque necis exerit vim, morbos animi peculiari modo, nempe ex opere operato, sanans; oleum gratiæ infundens, & odore vitæ æternæ perfundens dignè accedentes. Propterea subdit: Exultabimus, & letabimur memores uberum tuorum. Pro memores Hebr. est vox à verbo, quod odorari significat Pf. 19. 4. Memor sit omnis sacrificii tui. Ubi R. David, Vatab. & alii vertunt, odoret, vel olfaciat sacrificium tuum. Unde veritas sponse verba: odorantes ubera tua, fragrantia (ut antea dixerat) unguentis optimis. Vel etiam; odorantes amores tuos; illum scilicet amorem nimum, quem in Cruce ostendisti, ostendensque usque ad consummationem mundi in his cellariis sacramentorum tuorum aromatiferis, in quæ nos introduxisti. Ecce quo jure autememus, per septem illas aromaticas species à Siracide memoratas designari totidem Ecclesie Sacramenta.

1975 Si verò singulas singulis Sacramentis adaptare velis, sat erit hinc indicare. Primò,

Et septem cellaria odoramentis plena. Cant. 1. 3.

onyx ad Baptismi Sacramentum referri potest; cum sit conchafisciculi odorifera. onyx autem constat ex mari, ut observat Sinaita l. 6. Hexam. & optimus esse dicitur, qui ex mari rubro portatur. A veteribus Christus ex hoc appellabatur, id est, piseis, ut ex aliis probat noster Maldonatus ad c. 4. Matt. v. 19. In aquis Baptismatis Dominico sanguine rubentibus Christus addat pisciculus odoratissimus miram fragrantiam spirans, qua peccati factor dissipatur, dum anima cruore divinisimo in cruce effuso, & ibi operante abluitur. Propterea appellatur à Paulo dies Baptismi, dies redemptionis, ad Eph. 4. interprete Caietano.

1976 Secundò, Balsamum, illudque non mixtum, id est, non adulteratum, ad Sacramentum Confirmationis spectare poterit; cum sit necessaria hujus Sacramenti materia, ita ut sine aliqua balsami parte existere non intelligatur legitima: ut rectè probant nostri Suar. to. 3. in p. disp. 33. sec. 1. & Coning de Confirm. ad q. 72. art. 2. & 3. Dub. 1. n. 31. Neque adulteratur balsamum ex eo quod oleo admisceatur, sed potius opportunius redditur, ut eo delibuit fideles, quasi fortissimi Athletæ, bono sint animo adversus interna certamina tentationum, & contra externam vim persecutorum Ecclesie, & hominum ex se famæ odorem spirent. Quod quidem non à balsamo, sed à Christo in eo Sacramento ad instar balsami aromatizantis, habent.

Balsamum Confirmationis.

Myrrha Penitentia.

1977 Tertiò myrrha per commodè ad Sacramentum Penitentia pertinet, ut à Patribus sæpè explicatur. Myrrha enim spissius aspera, amarissima, sed medicinalis: Penitentia similiter aspera, & amara debet esse ad curandos animæ morbos. Vide Jere. 31. 21. Pone tibi amaritudines. De myrrha illa sermo est apud Siracidem, quæ liberè fluit ab arbore tanquam lacryma: de qua illud extat ænigma: De lacrymis & pro lacrymis mea cepit origo: ex oculis fluxit, sed nunc ex arbore nascor: laus honor frondis, tristis sed imago doloris. Quod bellè cadit in lacrymas quas peccator ex intimo corde non coactè, sed sponte effundit. Quid mirum si amaritudinis Christi pro delictis nostris crucifixi, suum afflant odorem, ad instar myrrhæ, in Penitentia Sacramenti?

Galbanus Eucharistia.

Isai. 3. 1.

1. Petri. 2.

Cant. 7. 8.

Cant. 1. 1.

1978 Quartò, galbanum ad Eucharistia Sacramentum spectare querit: cum sit ferulæ odorata succus instar abi lactis, suo odore serpentes fugans. Eucharistia verò quasi lacteus est succus seu fructus odoratissimæ ferulæ, sive baculi, Crucis nempe. Fortè ea de causa appellatur virga, fulcrum, scipio. & baculum panis Isai. 3. 1. Auferet à Jerusalem, & à Juda omne robur panis. Hebr. virgam vel baculum panis, id est, Eucharistia, ut explicant signatim S. Cyr. & S. Basl. ibi & S. Thom. Opusc. 58. c. 2. Succus item lacteus vocatur passim à Patribus, Doctore Pet. 1. Epist. c. 2. 2. Sicut modò geniti infantes, rationabile, sine dolo lac concupiscite, &c. De utroque Sponsa Cant. 7. 8. Ascendam in palmam, & apprehendam fructus ejus; & erunt ubera tua licu bovi vineæ. Per palmam crucem intelligit Honor. per fructus ejus, corpus Christi dignè susceptum: quod perinde est suscipiendum, ac succum lacteus attractus ex uberibus. Succus quidem est odoratissimus, cum ex uberibus profluat fragrantia unguentis optimis. Can. 1. 1. ut exponunt Theod. Ambr. Apon. & alii. Succus est, cujus admirabili fragran-

tiâ serpentes fugantur: cum sit mentia ordinata adversus omnes, qui tribulant nos. Pf. 22. 6. Pf. 22. 8.

1979 Quintò, storax, sive styraç ad extremæ unctionis Sacramentum reduci poterit. Ex styrace enim suavissimum fit unguentum styracinum, quod capillos bono odore & flavo colore imbut, quod fragrantia sua serpentes fugat; quod corpori medetur, artus vegetat, lassus solatio est, frontem exhilarat. Præstat hæc omnia excellentiori modo extrema Unctio, cui superna inest virtus, ut per gratiam habitualem, quatenus habet adjunctas actuales huic affectui proprias, animum infirmi vi morbi infirma um ac torpore quodam depressum roborer, exhilaret, & excitet ad spem, & fervorem spiritualem, & eum præparet ad fortiter subeundos Diaboli insulatus, qui nos tunc maximè impugnat, cum graviter ægrotamus. Corpori etiam medetur non absolute & sempe, sed interdum & sub conditione, si animæ expedit. Serpens ille antiquus (de quo scriptum est Gen. 3. Tu insidiaberis calcaneo ejus, id est, ultimo vitæ extremo) hujus Sacramenti odore, quem Christus in illo spirat, longè fugatur.

Storax extrema unctio.

1980 Sextò, libanus non incisus, sive thus indivisum, integrum, Ord. Sacramento convenientè adaptatur: thus dicitur à thus, id est, sacrificio: vel à thus, id est, sacrificans odorem facio: quia sacrificantes thus utebantur. Ad essentiam Ord. Sacramentalis spectant imprimis, ut materia, traditio calicis cum vino, & patenæ cum pane; & tanquam forma, hæc verba: Accipe potestatem offerendi sacrificium Deo, &c. Quò respiciunt Phialæ illæ aureæ, ingentes patenæ, seu calices, plena odoramentorum, quas viginti quatuor seniores, id est, novæ legis sacerdotes, manibus gestant Apoc. 4. & 5. de quibus infra commodius dicam, cum seorsim de Eucharistia Sacramento. Deinde sicut thuri conceditur virtus ad curandam lippitudinem, fluxum sanguinis, tenaculum, tussim, impetignes, inflammationes, dyfenteria, hemicraniam, ulcera, & alia corporis mala; sic Sacerdotibus per hoc Sacramentum potestas conceditur remittendi peccata omnia, quæ sunt animæ agitudines. Nam ad essentiam Ord. pertinent etiam impositio manuum Episcopi, ut materia, & ut forma, illa verba: Accipe Spiritum S. quorum remisit peccata, &c. Certè in hoc Sacram. (sicut in reliquis) Christus principaliter agit, & jucundissimum odorem spirat, instar thuris.

1981 Septimò, ad Matrimonii Sacramentum pertinet cinnamomum, Hebr. cinamon, id est, amor cum zelo, ardor cum emulacione: est enim calidissimum: atque adeò peropportunum ad designandum amorem conjugalem, quem Sacramentum ipsum operatur inter conjuges. Nam, ut Paulus ait 1. ad Tim. 2. loquens de conjugata: Salvabitur per filiorum generationem, si permanserit in fide, & dilectione: scilicet erga maritum. Non dicit, si hæc acquisierit, sed si in illis permanserit, supponens, aperte hanc fidem & dilectionem per matrimonii Sacramentum conferri. Et ad Ephes. 5. 33. Unusquisque uxorem suam sicut seipsum diligat. Vide expositores ad illa Gen. verba c. 2. v. 24. Erunt duo in carne una, & ad Eph. 5. 25. Ipsi quoque dicebat c. 62. 2. Gaudebit sponsus super sponsum, & gaudebit super te Deus. Ubi pro gaudebit est Hebr. baphal, quod est ardenter amare. Et quidem cum zelo non malo, sed bo no

Iph. 5. 33. Gen. 2. 24. Ipsi. 62. 2.